

Amritsar Diocesan Trust Association (Regd.) v. Amritsar Diocesan 32
Trust Association & another (V.S. Aggarwal, J.)

ਵੀ. ਐਸ. ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਡਾਇਓਸੀਸਨ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਰਜਿ.)
ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਡਾਇਓਸੀਸਨ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,-
ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1997 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 4015

7 ਜੁਲਾਈ, 1998

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 - 0.1 ਆਰ.ਐਲ. 10—ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ — ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅਸ਼ਵਨੀ ਚੋਪੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਆਰ ਡੀ ਬਾਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 14 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀ. ਐੱਸ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜੇ.

(1) AmritAmritsar3 Diocesant TrustCAssociationd(Regd.)fihav ਨੇ 14 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅਰਜ਼ੀ (ਛੋਟੇ "ਕੋਡ" ਲਈ)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਡਾਇਓਸੇਸਨ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

(2) ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਦੀਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਿਸ਼ਨ ਕੰਪਾਊਂਡ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਗੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਲੂਕ ਚਰਚ, ਜਲੰਧਰ ਛਾਉਣੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸੈਮੂਲ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਸਮਾਜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਡਾ: ਆਨੰਦ ਚੰਦੂ ਲਾਈ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਸੈਡਰਿਕ ਸੇਹਣ ਲਾਇਵਾ ਸਕੱਤਰ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸਮਾਜ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਸਮਾਜ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਸਮਾਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਸਮਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜਪਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 (2) ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“10 (2) ਅਦਾਲਤ ਹੜਤਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜੋੜ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮੁਦਈ

ਵਜੋਂ, ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਿਤ ਭਾਗ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਹੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) (8) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਗੜ੍ਹੀ ਬਨਾਮ ਧਰਮਵੀਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 1th3 ਦਸੰਬਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ

(1) 1988 (1) PLR 809

ਸੂਟ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਫਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਰਮਵੀਰ ਜੋ ਸੰਭਾਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ, ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਜੋਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

(10) Cc/de ਦੇ ਆਰਡਰ 1 1 ਨਿਯਮ 10 ਈ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਰਮੇਸ਼ ਹੀਰਾਨੰਦ ਕੁੰਦਨਮਲ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਇਤਫਾਕਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਤੀਜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ ਹਨ: ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ; ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗਵਾਹ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਹੀ ਹੱਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗਵਾਹ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਹੀ ਹੱਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਸੁਲਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਧੀ ਵਿਆਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਰੋਖਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ

(2) 1992 (1) ਹਾਲੀਆ ਮਾਲੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 515

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।'

(12) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜੇ ਰਾਮਪਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਦਰ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਹਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੁਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਦਰ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਦਰ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਜੇ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(13) ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ

Amritsar Diocesan Trust Association (Regd.) v. Amritsar Diocesan 36
Trust Association & another (V.S. Aggarwal, J.)

**ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

ਮਹਿਕ

ਵੀ. ਐਸ. ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਰਲਪੂਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿ. ਸ਼੍ਰੀ
ਪੀਕੇਐਸ ਯਾਦਵ ਆਪਣੇ ਜਨਰਲ ਅਟਾਰਨੀ ਰਾਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ
ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 11673

13 ਜੁਲਾਈ, 1999

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 - S. 33(2)- ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੋਲਵੀਨੇਟਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ 58 ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵ੍ਰਾਈਰਪੂਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਕੀਮ 95 ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ — 55 ਸਾਲ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੋਲਡਨ ਹੈਂਡ ਸ਼ੇਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੈਕੇਜ ਮੁੜ-ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ — ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 33(2) ਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ

(3) 1997 PLJ 654